

Fischer István A Parkolóban

A kép 1980-ban készült, Budapesten a Vitkovics utcai parkolóban, a férjem és a parkolóőr látható rajta. Itt volt az én női és gyermekruháüzletem.

[A felszabadulás után] megnyitottuk a szűcsműhelyt, és júliusban megjött a férjem. Az én dolgom volt a szalonban egyrészt a vevőkkel foglalkozni, eladni, egy minimális adminisztráció, méretvétele és snittkészítés.

1945 után is a Váci utcában volt a szalon, és a Kossuth Lajos utcában volt egy angró (nagybani üzlet). Irhakabátokat csináltunk nagyban. A szalon Fischer László nevére ment, az angró Fischer István nevére. Valójában közösen ment, mindegyik fiú részt vett itt is, ott is.

A szalon és az angró ment egészen az államosításig, 1949-ig. Ez úgy történt, hogy bejött két ember, az egyik egy volt szűcs volt, aki egy szőrmegyárban dolgozott, a másik a párt részéről, azt hiszem. Mutatott egy papírt, hogy ettől kezdve nem a mienk az üzlet, és úgy, ahogy volt, mindent ott kellett hagyni.

Akkoriban mindenkit elhelyeztek. A sógorom nevére ment a szalon, őt üzletvezetőnek tették meg egy másik államosított szalonban. A munkásokat pedig szépen elhelyezték munkásnak. Én is úgy voltam bejelentve, a férjem is úgy volt bejelentve, papírforma szerint csak a sógorom volt a tulajdonos. Én állás nélkül maradtam, mert nem vállaltam, hogy szalag mellé menjek egy ruhagyárba. A férjem sem hagyta, hogy elhelyezzék. Fogta a nagybátyám, Fleischmann Oszkár féltonnás teherautóját, és jelentkezett a TEFU-nál csúcsforgalomba. Nem tudom, Oszkárnak miért volt teherautója, de volt. Aranyos volt, odaadta a teherautót. A TEFU-nál csúcsforgalomba felvettek embereket saját kocsival. Azt hívták csúcsforgalomnak, amikor a szokásosnál több fuvar volt. Egyszer csak kihelyezték az 1. számú Mélyépítő Vállalathoz anyagbeszerzésre. Ő ment az autójával, és jött vele egy ember. Ez ment egy darabig, amikor azt mondták, Pista, minek kell melléd egy ember. Meg tudod csinálni egyedül is. Akkor csinálta egyedül. Aztán eljött a pillanat,

amikor ezt abba kellett hagyni. Akkor elment a Mélyépítő Vállalathoz anyagbeszerzőnek, és nyugdíjazásáig a Mélyépítő Vállalatnál volt anyagbeszerző. 1987-ben halt meg.